

N^o ALÍ

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT

Any VII nº 62

Apt. 79 07150

ANDRATX

ABRIL 1992

RESTAURANTE

Es Píeral

CARRETERA PUERTO DE ANDRAITX
TEL 67 30 12

TUCASA

TODO PARA LA CASA, S. A.

C/. Galicia, 27 - Teléfonos 67 13 03 - 67 28 13
07150 ANDRAITX

materiales construcción

SNACK - BAR

GALICIA

ESPECIALIDAD
EN MARISCOS
Y PULPO A LA GALLEGA

TAPAS VARIADAS

Isaac Perol, 37
Tel. 67 27 05

Puerto de Andraitx
(Mallorca)

**CAFETERIA
SNACK - BAR**

Quijote

CAMP DE MAR - MALLORCA

AUTOS MORAGUES

RENT A CAR

C/. España, 7
Telf. 67 20 09

PTO. ANDRAITX

(MALLORCA)

N'ALÍ

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT
Apartat de correus 79
07150 ANDRATX

Editen:

Coordinadora Parroquial
de Joves d'Andratx
Centre Cultural de
S'Arracó

Director: Joan Perelló
i Sansó

Redactor en Cap: Gaspar
Pujol i Flexas

REDACCIÓ

Antoni Ensenyat i Ferrà,
Biel Ensenyat i Pujol,
Margalida Ferrà i Ensenyat,
Gabriel Jofre i Mir,
Miquel Tur i Enseñat

GERENT

Vicenç Flexas i Alemany

FOTOS

Michel's

Imprimeix:

Apóstol y

Civilizador

PETRA

D.L. P.M.

295/1986

EDITORIAL

Vet aquí que ens trobam en un mes ple d'esdeveniments, ja que, a part dels clàssics Setmana Santa, Festes de Pasqua, Pancaritat, hi ha hagut altres coses importants i interessants per al poble, i, a més a més, aquest mes coincideix amb el sisè aniversari de la nostra Revista. Un 23 d'abril de 1986, la nostra publicació vegé la llum per primera vegada, i pensam que arribar a sis anys, amb 62 números publicats, és tot un esdeveniment.

D'això, dels sis anys de publicació, ens volem fer ressò, i al mateix temps que abogam per al futur, volem altra volta fer una crida a tots aquells o a totes aquelles coses que hi manquen perquè la nostra Revista sia el que ha de ser, que hi col.laborin. Les portes, cal repetir-ho... estan obertes.

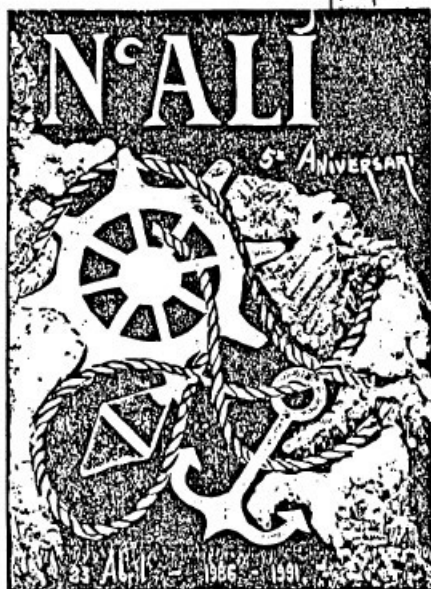
Per altra part volem agrair a tots, els que hi col.laboren i als que hi han col.laborat, i als que ens han ajudat amb subvencions, i especialment als nostres lectors, habituals i circunstancials, el seu interès i dedicació. Al cap i a la fi, és per a ells que es fa la Revista.

Amb aquest número es compleixen 6 anys de publicació de la Nostra Revista.

Diverses èpoques, diversos estils, nous i antics col.laboradors.

Sempre al vostre servici.

DE MALLORCA

L'Associació de Premsa Forana de Mallorca, que abarca en l'actualitat unes 47 publicacions, té la seva Seu a Sant Joan, Carrer Princesa, 22, i ara ha estrenat nou local, a Sant Joan mateix. Publicam aquest article, reproduït de la Revista associada "BONA PAU", que sortí en motiu de tal esdeveniment.

El nou casal

Ja es pot dir, sense por a equivocar-se, que l'Associació de Premsa Forana de Mallorca ha arribat a la majoria d'edat. Una afirmació que té tota la força i envergadura que li proporcionen els dotze anys d'existència, haver assolit el nombre de cinquanta publicacions i tenir des d'ara casa pròpia.

Era el 23 de febrer de 1980 quan en el local del setmanari "Dijous" d'Inca, una junta promotora en representació de 14 revistes de la part forana de Mallorca procedia a l'aprovació d'uns estatuts, el quals, a partir d'aquell moment haurien de donar personalitat jurídica a la naixent associació "encarregada de la representació, gestió i defensa dels interessos comuns de les publicacions periòdiques radicades a la part forana de l'illa de Mallorca".

I ara, doze anys després, quan ja l'entitat ha pres més força i és de cada dia més tenguda en compte pels diferents estaments polítics, socials i religiosos, tant de caràcter regional com local, aquesta Associació de Premsa Forana de Mallorca pot reafirmar la seva essència i, de cara al futur, disposar d'una llar que l'encobeirà. Els seus membres no hauran d'anar més de manlleves perquè es podran allotjar dins ca seva. Un edifici que fa poc més d'un any fou comprat i ara, després d'esser quasi totalment remodelat, està en condicions de poder satisfer les ambicions dels més exigents. La gran hemeroteca, l'espaiós saló d'actes, la secretaria, el vestíbul, el pati interior, la foganya, el rebost, els serveis... constitueixen les dependències de l'esvelt casal, d'estil mallorquí, seu de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, acomodat a la vila de Sant Joan.

Se cercà i es trobà una casa situada enmig del poble en una localitat plantada quasibé en el centre de Mallorca, perquè l'accés fos fàcil per a tots. I una vegada adquirida es posaren mans a l'obra; i ara, el 4 d'abril de 1992, ja enllestida, la seva inauguració haurà vengut a ser el colotó d'una inquietud latent durant els darrers anys, però també la rematada d'una aspiració difícil d'enfrontar, ara culminada satisfactòriament.

Onofre Arbona

(De "Bona Pau")

MARç 1992

DEFUNCIONS

Antonio Ripoll Alaminos	31 anys	(Al Port)
Margalida Esteva Sastre	69 anys	
Miquel Mateu Rosselló	62 anys	
Antoni Enseñat Pujol	78 anys	
Francisco Muñoz Ruiz	69 anys	
Miquel Palmer Porcel	77 anys	
María Martín Perpiñà	67 anys	(S'Arracó)

MATRIMONIS

Francisco Martínez Ortiz amb Margalida Tur Riera

BAPTISMES

Alejandro Colomar Sastre
Desiderio Sotos Alcázar
María José Pujol Villodres

(Al Port)

Juan Grau Pujol
Patricia Comas García
Laura Pujol Martínez

(A S'Arracó)

Magdalena Juan Barceló

El passat dissabte, 11 de abril de capvesprada, a la Plaça Weyler de S'Arracó, es celebrà la Festa Anual per a recaptat doblers per la Lluita quantre el Càncer, organitzada per la Junta local. L'acte fou prou concorregut i a part de la menjua, hi actuaren els nins i nines del poble cantant i ballant un parell de peces. També hi hagué una demostració de Tai Chi. Es sortejaren diversos obsequis i la quantitat arreplegada fou de 425.000 ptes. Tot un èxit.

El passat diumenge, dia 12 d'abril a l'horabaixa, dins el marc de l'església del Sant Crist de S'Arracó, hi actuaren les components del Cor Femení del poble, que oferiren un concert de cançons tradicionals populars espanyoles i mallorquines, i dues compostes pel mateix director del Cor.

L'acte comptà amb l'assistència de nombrós públic, sobretot estrangers.

MFE

"AGARA", A LA SALA MOZART

Els dies 2, 3 i 4 d'abril, el grup de teatre andritxol, AGARA, actuà a la Sala Mozart de l'AUDITORIUM de Ciutat, representant l'obra de Joan Mas, EL MÓN PER UN FORAT, que tan bé escenificaren durant la Mostra de l'any passat. Aquesta obra l'havien representada a diversos llocs de Mallorca, però encara no a un marc de la categoria de la Sala Mozart. L'assistència de públic, sobretot el darrer dia confirmà el "saber-fer" del grup de teatre andritxol.

A LA MEMÒRIA DE Dª JERÒNIA PUJOL

El divendres, dia 17 d'abril, Divendres Sant, morí Dª Jerònia Pujol i Obrador. Havia acomplert 100 anys el passat 29 de març. Havia gaudit de bona salut fins unes setmanes abans d'aquesta data, però es posà malament, en estat de precarietat, just abans de que es pogués celebrar el seu centenari. Valgui però des d'aquestes pàgines la nostra enhorabona a ella i a la seva família per aquests 100 anys de vida.

ANDRAITX

8ª FIRA

Agrícola i Ramadera

5 d'Abril de 1992

Patrocinat:

Conselleria de Comerç
i Indústria de la C.A.L.B.

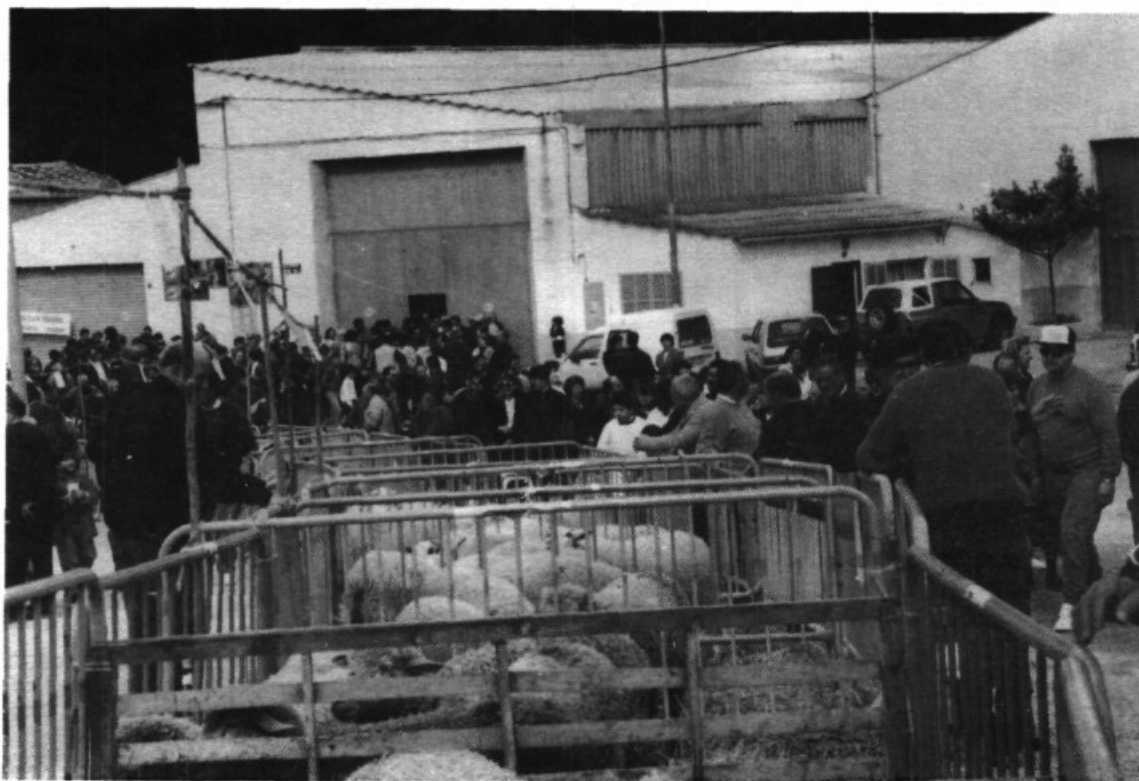
Conselleria de Agricultura
i Pesca de la C.A.L.B.

✶ "la Caixa"

Exm. Ayto. Andraitx

Cámara Agraria

ORGANITZADORS: FCO. MOREY (SON ESTEVA) - ANTONIO AMORES

Malgrat les inclemències del mal temps que tot el dia amenaçà i que, a partir de l'hora de dinar féu caure implacablement la pluja, es celebrà amb gran èxit la Vuitena Fira Agrícola i Ramadera, amb gran assistència de públic.

El dematí es feren tots els actes programats: Concurs ca de bestiar, demostració de cançons anti-droga, Mostra de cavalls, tast de formatges i vins, Visita de les Autoritats, Actuació d'Aires d'Andratx, etc. Però a l'horabaixa, degut al mal temps, es tingueren que fer el concurs de tondre i el concurs de tallar soques, baix cobrit i sense assistència de públic. Però la Fira fou un èxit.

48 ramaders hi participaren i bons exemplars, cavalls i ovelles sobretot foren exhibits. L'Associació de Mestresses de Casa hi fou present, coca i bunyols i altres herbes oferiren.

I cal destacar també la presència de la Creu Roja que, a través de la Nova Delegació que funciona a Andratx, oferí unes demostracions dels servicis que hi haurà a Andratx ja ara mateix.

MARIA DE LOS REYES

RODRIGUEZ FAJARDO

COMPLÍ

100 ANYS

UNA HERMOSA FESTA ES CELEBRÀ
AL PORT D'ANDRATX

EL PASSAT 12 D'ABRIL

Arribar a l'edat de 100 anys és tot un esdeveniment. Si endemés s'hi arriba amb bona salut i en plenes facultats, i enrevoltada de nombrosa família, és un esdeveniment hermós i entrañable.

Tal ha estat el cas de María de los Reyes Rodríguez Fajardo, nada a Otivar (Granada), el 10 d'abril de 1.892, però resident al Port d'Andratx des de fa uns 40 anys.

María de los reyes, mare d'onze fills, vingué ja viuda a Mallorca, l'any 1.950, acompanyada de tres filles. Els demés quedaren a la Península. Després de fer feina uns anys amb la família Ferragut, a Ciutat, passà a residir al Port d'Andratx, fent-se una andritxola més.

El dia 12 d'abril, li feren la Festa d'homenatge. Una Missa d'acció de gràcies a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme, amb

lectura d'una carta personal de Bisbe de Mallorca, i una festa popular as la Plaça de l'Església, refresc ofert per l'Ajuntament, i animada pel grup folklòric "Aires d'Andratx".

Tres filles i un fill, resident a la Península, (els únics que queden vius), un germà de 91 anys, 23 néts i 50 renéts l'acompanyaven. Realment es pot dir: "Ella és la parra fecunda que alaba la Sagrada Escripura".

María de los Reyes està d'enhorabona;

I Ella n'estava molt contenta i donà gràcies a tots i expressament: A Déu i a la Mare de Déu,

de la qual n'és molt devota, resa el rosari tots els dies. A la família, al Bisbe, a l'Ajuntament, i a tots al que le festejaren.

Proclomà, amb veu clara i emocionada, que a Mallorca i al Port, havia estat ca-seva, i que Mallorca i els mallorquins eren el millor del món.

Col.laboraren a la Festa l'Ajuntament, "Sa Nostra", "Aires d'Andratx", i tot el poble del Port.

A ella i al seus, des d'aquestes pàgines, la nostra més sentida enhorabona.

N'ALÍ

PASQUA

Pensam que la millor manera de desitjar-vos una molt bona Pasqua és fent-vos conèixer una petita part del llibre de Mn. Antoni Ma. Alcover, COREMA, SETMANA SANTA I PASCO, de la col·lecció "Les Illes d'Or". Al capítol 8, que parla del "berenar, dinar i altres herbes" del dia de Pasqua, diu coses molt interessants i, a més a més, descriu un plat fort, FREIXURA DE MÈ. No sé si el posareu en pràctica o no, emperò aquí queda:

"Sa festa des dia de Pasco se conclou en sa processó del Bon Jesús ressuscitat, es berenar de freixura i es dinar d'arròs, i demés carroportal.

Sa freixura! És vertaderament un plat clàssic. Vetací com la solen fer a ses possessions. Vénen i fan taiadetes d'es fetge, cor i lleu d'ets animals de llana que han mort per fer panades, i ho couen amb saïm dins una greixonera. Com ja se fa envant a esser cuit, hi tiren es budells que tragueren d'aquells animals, fets nets i bullits, ben bullits, i taiucats, ben taiucats; couen un poc amb lo altre i llavò aboquen aigo dins sa greixonera i darrera s'aigo vénga-hi sa sang bullida!

també esmenuçada que faça poc grums, i llavò patates bullides, i grell, i sa sal i espícies i fuies de llorer. Tot allò bull una mica, ho lleven d'es foc, i venga-ho dalt sa taula! i hala a fer-s'hi plat! i daça qui daça bons budoixos.

A ses possessions solen posar un capçal a sa freixura: un calderó ben afavorit de sopes, de ses famoses sopes mallorquines. De modo que per primera enfornen un plat o dos de sopes, i llavò peguen a sa freixura, i vos asseguren que no li menen gens de por; se n'acaben una partida de plats, i desiara una bona tymbola de vi. És que diuen que sa freixura ama es vi, i que sense vi no acaba de caura bé an es ventrei.

Darrera sa freixuraq vénen llavò ses panades i es robiols; perquè veiam! ell les han de tastar a veure si són sortides avengudes de tou i de forn, i darrera ses panades i es robiols, s'imposa una altra tymbola, i aqueixa sol esser de vinblnac per honrar la diada.

Són molts que passen més gust d'es berenar que d'es dinar, per lo afamegats i endarrer que van de pegar una bona panxada després de tantes de setmanes

de dejunis i d'abstinència.

Per fora vila, en haver berenat, ets homos solen juga a la teia o a l'estrancol, i també n'hi ha que juguen a cartes amb ses dones; si són guitarristes o guitarronistes, sonen sa guitarra o es guiterró, i allà bones cantades; i n'hi ha que los pega sa ballera, i ja surt as mig un fadrinel.lo fent esclafits amb so dit gros, i es des mig, convidant qualche al.lotella, que en té tanta o més de ballera que no ell, i ja són partits balla qui balla, i bots a l'aire.

A la vila, ets al.lots a sa banda des matí o a sa banda d'es capvespre, van a cas padrí om padrina, blanco o tia, a aplegar-los mans i donar-los

ses Bones Festes. Hi duen molta de llepolia amb això perquè aquell aplegar mans les produeix un grapat de confits o un bon roll, o una panada o un robiol o altres bombon per l'estil, o uns quant doblers, que ja no creureu lo be que les cauen".

I per acabar vet aquí una glosa que parla d'unes panades no massa bones:

Ses madones de Roqueta
sols no saben fer panades,
perquè hi posen per tallades
cabeces d'allis esflorades
i prebes de cirereta.

LO COC DE S'ARRACÓ

PANADERIA - PASTELERIA

CAFETERIA - HELADERIA

AVDA. MATEO BOSCH, 19

TEL. 07 10 04

AUTOMOTEA

CONCESIONARIO OFICIAL

TALLERES
Esceller 8, Alcamuz, 8
Tel. 07 10 70

VENTAS
Aragón, 2
Tel. 07 30 06

07150 ANDRAITX

ROMERIA A L'ERMITA

DIUMENGE, 3 de MAIG

Horari:

9 i mitja del matí

SORTIDA

11 hores:

MISSA CANTADA

A la 1 i mitja:

DINAR DE GERMANOR

DIUMENGE, 12 D'ABRIL.

Fa bon dia, nins i nines, també alguns jovenells, homes i dones, i gent gran, molta gent gran, s'arreglen baix l'escala que pugui al Temple Parroquial, portant rams i palmes. Es commemora l'Entrada triomfal de Jesús a Jerusalem. Després dins el Temple hi ha la gran Missa. "HOSSANNNA REI, Hossanna Rei..."

A l'horabaixa, uns al·lotells, amb la cara tapada, escenificaran la Passió...

DIMECRES, 15 d'abril

Avui ha estat dimecres de "passió" o de "mort" davant molts televisors... depèn del color...

DIJOUS, 16 D'ABRIL

Durant unes hores ha plogut fort. No han pogut sortir a passejar o a pescar, o a correr amb bicicleta els qui pensaven fer-ho.

A l'horabaixa i al vespre, alguns, bastants pels temps que

corren, pensen amb Jesús i el seu darrer sopar, i l'oració a l'hort de les Oliveres

DIVENDRES, 17 D'ABRIL.

El dia ha estat assolellat. Als hotels hi ha servicis mínims, molts bars resten tancats... És la "vaga". Els turistes es passegen i volen veure coses. També a l'església troben tancat. "Això és "divendres sant"..."

Al vespre, adoram la Creu del Crist en la imatge tant venerada de La Sang.

Més tard molta gent hi acudeix. La Lluna Plena aguaita sobre els terrats i teulades i il·lumina la vila. Quatre tambors sonen, els "Passos", bellament florejats surten, portats amb devoció. Un estol de ciris les acompanyen.

Lluna Plena, so de tambors, parpellejar de ciris... posen un ai! al cor. Durant unes hores es viu al poble el "drama de Jesús de Natzaret". Crespons de dol als estels i silenci d'angoixa a les campanes.

DIUMENGE, 19 D'ABRIL

El diumenge, després d'un dissabte esperançat, i ple de panades, amb foc i llum de candeletes al vespre, el sol sortí de Primavera. I JESÚS RESSUSCITÀ.

L'alegria i la festa continuaren. Molta gent acudí al tradicional PANCARITAT. A la Torre i a la platja de Sant Elm.

HERMANDAD DE DONANTES DE SANGRE
DE MALLORCA

DONACIONS DE SANG A ANDRATX

DIVENDRES, 3 D'ABRIL, VISITA DE LA UNITAT MÒVIL

"Anar a donar sang no és una bauxa; és un acte de solidaritat amb els que la necessiten. Es dona sang sense egoisme, ja que no es coneix la persona que la rebrà. Hi ha els que en donen perquè han rebut en la pròpia carn o en qualcú dels seus, l'alè de vida que suposa una transfusió necessària a vida o mort. Hi ha també els donants de "fe" que només ho fan per fer bé, per la satisfacció d'haver fet una obra bona.

Donam gràcies a tots els donants de sang d'Andratx i esperam que aniran en augment. Dues vegades a l'any es pot donar sang a Andratx, en abril i octubre; la Germandat de Donants de Sang de Mallorca (Segu-retat Social i Creu Roja) visita Andratx per rebre les donacions.

Es pot anar també a Ciutat sempre, a Son Dureta i a la Creu Roja. Es pot donar sang a partir dels 18 anys i fins als 65. Si es té la sang en condicions n'extreuen entre 400 i 500 cc.

Gràcies; "

Les Col.laboradores d'Andratx

Maria Pujol

Magdalena Rocafort

Aina Calafell

La Unitat Mòvil visità per primera vegada Andratx el 7 de novembre de 1.975.

Al llarg d'aquests anys ha vingut 29 vegades a Andratx, unes 2 per any. La darrera ha estat el passat 3 d'abril de 1.992. Hi hagué 51 persones que oferiren el seu braç per obtenir sang

i salvar noves vides. 9 persones ho feren per primera vegada. Foren:

Sebastiana Morey García
Francisca Morey García
Bartomeu L. Abraham Rigo
Juan C. Malegrida Lejandre
Gabriel Suñer Rigo
Anita Vera Salcedo
Ana María Sánchez Sánchez
Miguel A. Angeles Pulido
José María Carreño Carcelén

El total de bosses de sang recollides a Andratx, durant aquests anys, és de 1.716, donades per persones d'aquest bon poble que és Andratx, i el més interessant és que sempre se n'hi afegeixen. Nos donants de sang que entenen el lema de la Germandat: "QUE NINGÚ A LA NOSTRA ILLA MORI PER FALTA DE SANG".

Els donants que hi ha fins ara al terme d'Andratx són 278.

Les donacions es solen fer al local de Can Toneta, els horabaixes de 6 a 9 hores.

Els responsables de la Germandat agreixen les donacions amb aquestes paraules: "Nuestro agradecimiento a todos aquellos que nos han ayudado tantas veces a borrar una tristeza e iluminar una esperanza y, como no, a nuestras queridas colaboradoras, Ana Calafell, María Pujol, Magdalena Rocafort, que tanto han hecho por que estas gentes conozcan nuestro sentir y se hayan unido a esta Hermandad. Gracias de todo corazón a los donantes en nombre de todas esas personas que gracias a ellos vuelven a sonreir".

FOCUS PRINCIPALS A CONTROLAR

DESAIGUAMENTS
POUS
BASSES ORNAMENTALS
SAFAREIGS
FÒSSES SÈPTIQUES

CAMBRES D'AIRE
RECIPIENTS ABANDONATS
PISCINES
SÍQUIES O BASSES
BARQUES

DOS DIES DEL "CLUB D'ESPLAI GARRAFA" A L'ERMITA DE SON ORLANDIS

Els passats dies 28 i 29 de març, el Club d'Esplai "Garrafa", desafiant el mal temps dels dies precedents, sortí cap a una aventura més de les que ja és habitual en ells.

Eren les 9 i mitja del matí del dissabte, el dia havia clarejat, però encara no es definia ni per bé ni per mal. Els dies anteriors havia plogut amb freqüència. Els monitors decidiren tirar endavant l'aventura, encara que fos un risc.

10 i quart del matí, lloc la Plaça Espanya. Els nins començaren a arribar i eren obsequiats amb un mocador groc

per portar-lo pel coll. Allà començava l'aventura que havia de durar dos dies. La fita era arribar a l'Ermita de Son Orlandis.

A la sortida eren 63 nins i 7 monitors. Només arribar ja començava la tasca.

Primerament tinguérem el jurament de fidelitat al Club d'Esplai, i després la feina que ens dugué allà. Un grup començà a netejar la garriga on s'havien de muntar les 17 tendes de campanya mentre un altre grup es dedicava a repintar de blanc els monuments dels "Misteris" que flaquegen el camí que du a l'Ermita. (Un petita fallida: acabàrem la pintura abans d'acabar els monuments, de cinc només en poguérem pintar

tres).

A l'horabaixa, i després d'haver dinat, muntàrem les tendes, i ens repartírem per a començar a arregar llenya per al foc.

Al vespre, i després d'un breu passeig pel bosc, férem un vetllada amb cançons i acudits, jocs i dances.

Al diumenge, el dia començà prest, perquè ni tan sols eren les 6 i mitja del matí i tothom ja corria d'una tenda a l'altra, despertant els que encara dormien.

Després de berenar i recollir les tendes, a espera l'arribada dels pares.

Els més dematiners arribaren devers les 10 i mitja.

Devers les 12, tots repetiren "el jurament" davant els pares

i tinguérem una "Missa d'Acampada"

Després s'organitzaren jocs i dances que els nins ja coneixien amb participació dels pares, fins a l'hora de dinar del que havien duit i en torn al fogueró es féu una bona torrada.

Foren uns dies de convivència amb la natura i la companyonia amistosa.

Esperam poder repetir en properes ocasions. Les activitats del Club d'Esplai "Garrafa" continuen amb la mateixa il·lusió

Per l'equip de Monitors

Miquel Angel Marroig

CARPINTERIA**Hnos. Cervantes**
C.B.

Muebles y Decoración

TISCHELEREI
CARPENTRY
MENUISserieC/ Isaac Peral 71
Tel. 67 11 62
Pto. Andraitx**ELECTRO
NAUTICA**Francisco Molano Iglesias
REPARACION Y MANTENIMIENTO DE YATES
CLUB DE VELA PTO. ANDRAITX
TELS. 67 28 12 - 67 28 01
MALLORCA*Restaurante Miramar**port d'andraitx
Mallorca**tel. 67 36 37***FIAT**

SERVICIO OFICIAL

MOTOR - AUTO CAÑELLAS, C. B.

RENT A CAR

Exposición:
Plaza España, 9
Telf. 67 10 90
ANDRAITXTaller:
Ctra. del Port, 111
Telf. 67 23 89
PUERTO DE ANDRAITX**RESTAURANTE****PIZZERIA LA PIAZZETA**Especialidad on
PIZZAS
PASTAS
y CARNES

PTO. ANDRAITX — TEL: 67 27 00

TELE-CONTROLELECTRODOMESTICOS
REPARACION Y VENTA
DE TELEVISORES*Gabriel Pujol Barceló*

Mallorca Flores, 2 - Tel. 67 16 41

ANDRAITX

RESTAURANTEAldes II - Cala Fornells
Tel. 68 60 22

PAGUERA - CALVIA - MALLORCA

IDEALpara celebrar
Comidas de trabajo, Bodas,
ComunionesDos Salones con terraza
sobre el marConsulte Menús y precios
Sin compromiso

En ocasió de la celebració de la 8ª Fira Agrícola i Ramadera d'Andratx, el passat 5 d'abril, la "Creu Roja" va presentar als visitants una Ambulància ben idèntica a la que pròximament estarà a Andratx en servici les 24 hores del dia.

Durant el dematí féu una demostració de primers auxilis, en la qual cosa intervení la Policia Local i el grup de la Creu Roja que es desplaçà a la Fira per aquest motiu i amb l'Ambulància.

La demostració consistí en el simulacre d'un accident de cotxe, que envestí una paret

preparada abans. Després l'arribada d'un vehicle de la Policia Local i posteriorment de l'Ambulància, des de la qual feren la demostració com si d'un accident real es tractàs. Nombrós públic ho va veure i ho agrafà de ver.

La Creu Roja havia instal·lat també una taula per a demanar "socis voluntaris", i podem dir que aquest dematí foren nombrosos.

Des d'aquí anunciam que el pròxim mes de maig haurà la inauguració oficial de la Creu Roja a Andratx, amb l'assistència de la Presidenta Balear.

El Delegat a Andratx

La recent formada "Associació de Mestresses de Casa" del terme d'Andratx està en plena eufòria. És que no paren. A més de les nombrosos activitats que estan organitzant, participen en tota cosa que es faci pel poble. Per altra part el nombre d'associades va en augment.

Basta donar aquí una relació de les activitats que aquests mesos han duit a terme:

- Dies 8, 9 i 10 de març: Participaren a la Fira "Mans de Dona" que es féu a Ciutat, organitzada per la Conselleria de Cultura del Govern Balear. Un "stand" ben nutrit i aplaudit.

-Dia 3 d'abril: Un sopar de companyonia a l'Hotel Antillas de Magalluf, amb participació de les S'Arracó. Mestresses de Casa des Pont d'Inca, Sa Cabaneta, Santa Eugènia, Marratxí, S'Arracó i Andratx. Un total de 370 dones hi participaren, 20 d'Andratx i 56 de

- Dia 4 d'abril: En el Teatre de Sa Teulera, una conferència sobre dietètica i alimentació per Iben Saipel, fundadora del

"pes ideal".

Dia 5 d'abril: Participació a la Fira Agrícola i Ramadera amb una "taula d'encants", i venda de coques i bunyols.

Dia 11 d'abril: En l'Escola des Vinyet, una gran xocolatada de gratificació a les associades, amb l'assistència d'unes cent cinquanta.

OBRA CULTURAL BALEAR - ANDRATX

LES NOSTRES RONDALLIES

El Sol sempre ha estat, per bé o per mal, molt relacionat amb la història d'Andratx, abans indispensable pels conreus i ara reclam de turistes esblanqueïts.

A més a més, degut a la privilegiada situació del nostre poble, els andritxols, érem els darrers que el podíem veure quan s'amagava per darrera les muntanyes. No és estrany, doncs, que el Sol hagi esdevingut el símbol que ens identifica com a poble, ni tampoc que sorgissin tota una sèrie de dites o contarelles (com la que reproduïm a continuació) que ens relacionen directament amb l'astre per excel·lència.

DE COM ETS ANDRITXOLS ANAREN A UN MISSÈR DE CIUTAT PER UN CONSEI

Ets andritxols un temps, per venir a Ciutat, partien es matí, i se'n tornaven es cap-vespre, en haver enllestides feines; i els succeïa, és bo de veure, que es dematí tenien es sol davant perquè anaven cap a llevant i es capvespre el tornaven tenir davant perquè anaven cap a ponent.

Tan soberga arribaren a trobar-la, a sa fiitor d'es sol, que varen dir:

- Seria cosa d'aplegar-mos tots i veure si trobaríem un camí per no haver d'anar sempre cara a sol, que aixima-

teix és una mica massa sobrat.

S'aplegaren i sortí de s'ajust que lo millor era anar a un missèr de Ciutat perquè el se donàs un consei damunt això.

Van an es missèr, i aquest else diu:

½ Ho teniu bo d'arreglar. En lloc de partir d'Andratx el matí, partiu el decapvespre; i, en lloc de tornar de Ciutat el decapvespre, tornau-vos-ne el dematí.

- Vol dir troba que així mos dirà bé? - digueren ets andritxols.

nos a sa cara! Vaja, aquest missèr mos ha donat un consèi de primera. Hi ha que pagar-le-hi bé.

Tothom estigué conforme i enviaren es dos mateixos que eren anats an es missèr, a demanar-li quina paga volia.

Hi anaren, i es missèr va dir que no volia res.

- Apoc a poc! -digueren ets andritxols, com ho saberen, això no es pot romandre així; si aquest senyor no vol paga, hi ha que alegrar-lo d'una cosa o altra.

Pensa qui pensa què li havien de dur, sortiren molts de parers: uns deien de dur-li pinyes i altres figues.

Després, de molts de què i quenes, varen resoldre dur-li figues flors:

- Dur-n'hi un paner -digueren- és una misèria! Lo millor serà dur-n'hi un sac, i així n'hi haurà per tots ets habitants de la casa!

Fet i dit, umplen es sac de figues fins a sa boca, el fermen ben fermat, el carreguen a un mul, i aquells dos mateixos que eren anats a cercar es consèi, partiren un horabaixa cap a Ciutat amb sa bístia i es sac davant davant.

- M'assembla que sí, diu es missèr.

- Idò ja pot dir què li hem de donar d'es consèi -diuen ells.

- Feis ses proves primer, i llavò ja ho aclarirem, -digué es missèr, costant-li prouno esclafir de riaies.

Sobretot, ell ets andritxols lo endemà matí a trenc d'auba ja li han copat cap a Andratx, i de dallà.

Hi arribaren damunt les deu, i ja ho crec que es sol no ho provà de pegar-los per sa cara, en no esser sise giraven darrera.

Ja hi arribarten ben contents i xaravel·los!

Criden la gent, iconten fil per randa lo que els havia passat amb so missèr i lo bé que els havia dit d'observar aquell consèi.

- Sobretot -deien ells- tot el camí l'hem tengut a s'esquena en es sol, i ben a s'esquena!

sortir es sol, se presenten a cas missèr; descarreguen, toquen i tornen tocar, perquè no sortia ningú a obrir,

A la fi surt un criat, i diu: - I ara què voleu?

- Duim aquest present an es senyor -diuen ells.

- Present? -diu es criat- I a on és?

- Bon remiscle! -diuen ets andritxols- i que no et serveixes d'ets uis? Que no el veus an aqueix sac? És tot ple de figues, coïdes d'ahir mateix i triades d'en una en una! Vaja, que tendreu figues, tant mengeu!

Com es criat else sentí, i reparà que es sac tot degotava d'es suc que li sortia per tots vents, los se mirà en aquells dos de dalt a baix i else digué:

- Germanets, ¿i d'on sou?

- D'Andratx -digueren ells- No res, a on va aquest sac? Digueu-ho, i el t'hi duren.

- A poc a poc -diu es criat- jo primer he de veure es senyor si el vol.

- I que no està aixecat encara?

- Ni d'aquí dues hores!

- No res -diuen ells- saps què farem? Noltros mos n'anam a enllestir quatre feines que tenim, i tu buides ses figues, idius an es senyor que són ets andritxols que els hi envien d'aquell consei que else donà

d'agrits que li estam. I noltros ja passarem damunt les deu oles onze i mos tornaràs es sac.

Així ho feren; i, com es missèr va sebre es pas, diu an es criat:

- Mira, avisa es cuiner i es cotxer; i, en venir ets andritxols a cercar es sac, fermau-los dins s'estable a sa menjadora, i davallau los es calçons i alçau-los es faldar de darrera, i los heu de rebatre a ses anques totes aquestes figues que han duites, perquè ja nomospoden servir per res pus, tan esclafades com estan, i ells no es mereixen altra cosa per biduïns i tafarruts que són.

No vos dic res si se saberen enginyar es criat, es còtxer i es cuiner, com s'entregaren es dos andritxols a cercar es sac, per menar-los dins s'estable i acostar-los a sa menjadora. Com aquells dos se'n temeren, varen estar fermats a sa menjadora amb sos calçons per avall i es faldarr de darrera per amunt.

I es criat, i es cuiner i es cotxer, bones grapades de figues per aquelles anques!

I no sentien més que clec-clec-clec, clec-clec-clec.

I es qui tiraven, que cuidaven a fer ui de riure; i es qui rebien que no sabien que havien de fer, d'empeguets que estaven de trobar-se d'aquella manera i de s'escàndol

que s'armaria si entrava més gent allà dins i allò s'escampava per la Ciutat.

I es criats bones grapades de figues devers aquelles anques! i es pobres andritxols que desíara deien:

- Com és vernedíssim, si, en lloc de dur figues, duim pinyes! Pobres anques nostres!... Les hi deixàvem, dins aquest estable!

Com ja no hi va haver pus figues que tirar-los, los desfermen i els obrin ses portes, i aquells andritxols, prenen portal, i de d'allà cap a Andratx.

Perquè es d'allà no se'n riguessen massa, varen dir que es missèr havia estat prou content de s'alegració, i que els havia dit que sempre que haguessen mester cap consei, que hi anassen.

Però ells se'n gordaren com de caure de tornar-hi!

Coordina:

Bartomeu Rosselló i Castell

Dibuixos: José Antonio Montosa i Aina Pujol (5 E.G.B.)

Publicada amb autorització de l'editorial Moll

Mn. Antoni Mª Alcover

Rondaies Mallorquines

Tom XXIV

ports - esports - esports - esports

NOTICIAS DEL CLUB BALONCESTO ANDRAITX

3ª División:	A. Grimalt	65	Andraitx	71
	Andraitx	82	C. Calviá	89
	Andraitx	94	Llucmayor	87
Juveniles Masculinos:	Andraitx	78	Patronato	73
	Prohaci	89	Andraitx	66
	Andraitx	56	La Gloria	57
	Andraitx	51	Perlas	48
Juveniles Femeninos:	Pollensa	42	Andraitx	34
	Andraitx	45	Basket Inca	53
	Llucmayor	32	Andraitx	43
Cadetes:	S. José B	59	Andraitx	52
	Andraitx	23	Prohaci	139
	Andraitx	48	Patronato	51
	Alcudia	79	Andraitx	46
	Andraitx	57	Palma	79

Juveniles Masculinos C.B. Andraitx (1991-92)

Infantiles:	Andraitx	69	Sta.Magdalena Sofia B 19	
	Scal	38	Andraitx	34
	Andraitx	75	Scal	29
Alevines:	Andraitx	50	Rafal Vell	6

Comentario:

El equipo de 3ª a punto estuvo de clasificarse para jugar la fase final de Baleares para ascender a 2ª División, pero la derrota frente al Costa de Calviá lo impidió. Al final quedaron empatados con el 3º y 4º, pero el peor basketaverage relegó el equipo al 5º lugar.

Ahora juega una fase de clasificación final, sin poder optar al ascenso, ni tampoco promocionar o descender, habiendo empezado con una victoria frente al Lluçmayor.

Los juveniles masculinos están a punto de acabar su liga, y optan al 3º puesto, estando clasificados en 4ª posición. A punto estuvieron de dar la sorpresa y ganar al líder, La Gloria. Lástima que no pudieran tener el equipo al completo, pues entre lesiones y abandonos la plantilla estaba muy mermada de efectivos; aún así hay que felicitar al equipo en general por la campaña realizada.

Las chicas se encuentran clasificadas en 2ª posición, gracias a la victoria en Lluçma-

yor. A falta de una jornada para acabar la liga tienen muchas probabilidades de mantener esta privilegiada clasificación.

Los cadetes no conocen el sabor de la victoria, pero al final a punto estuvieron de hacerlo; ya han acabado la liga y ahora a esperar que la temporada próxima y en su segundo año como cadetes, lleguen las victorias.

Los alevines han acabado su liga en 2ª posición, po mejor basketaverage con el 3º y empata-dos así mismo con los 1º. Ahora jugarán el torneo Primavera y la final de Mallorca.

Los infantiles están a punto de acabar la liga y su posición intermedia denota lo que hemos apuntado sobre ellos durante la liga, es decir, su irregularidad. Como muestra, basta mirar los resultados de este mes de marzo.

C.B.A.

sports - esports - esports - espor

FUTBOL: POR FALTAR HASTA AL FINAL HA FALTADO SUERTE

Si hacemos una lectura, aunque breve y un poco rápida de todo lo acontecido durante la presente campaña futbolística, tendremos que reconocer que la misma ha sido de lo más variopinta, y me explicaré.

Iniciamos la temporada con un equipo totalmente renovado y desequilibrado en lo que al equipo titular se refiere, se dieron entrada a uno jugadores fichados por el entonces entrenador, Arnaldo Pou, que ponían trabas y dejaban en la suplencia a otros ya más conocidos por la afición y con mejor carisma que los anteriores. Ello trajo consigo que, sólo tras cinco partidos, el entrenador ya fuese cesado. Se estaba entonces con cinco negativos, vino luego Manolo Fuster, entrenador muy ducho en la categoría, aunque últimamente había estado desconectado de la misma. Mientras se puso al día el equipo fue dando un giro y se restó de su cuenta negativa hasta cuatro puntos. Parecía la cosa encañilada y la afición empezaba a hacer sus pronósticos de signo positivo cara a conseguir una plaza en la liguilla de

ascenso. Una inoportuna enfermedad de Fuster hizo que tuviera que dejar de entrenar al equipo. De nuevo se pasó a los fatídicos cinco puntos negativos y en el horizonte el presagio de tener que luchar por la permanencia.

La directiva buscó un nuevo entrenador y lo halló en una persona que de seguida fue del agrado de todos. Se trataba de Raul Cobo, ex-jugador y también ex-entrenador andritxol. Su trabajo pronto tuvo recompensa y se estuvo nueve partidos imbatidos. De nuevo se pasó al punto negativo uno y con gran esperanza de conseguir plaza de liguilla, pero vino el partido de Montuiri, en donde se cifraban todas las esperanzas ya que si allí se puntuaba la posibilidad de optar a una plaza en la liguilla era enorme, pero el mismo día y a punto de comenzar el partido el entrenador hubo de dejar a sus jugadores, ya que su mujer, que se encontraba en estado de buena esperanza, era trasladada a una clínica. El equipo sin dirección concreta no estuvo a la altura de sus últimos partidos y sucumbió. Pero no iban a finalizar ahí los males del equipo, ya que, tras siete días del nacimiento

de la hija del entrenador, la niña, sin que se haya dado explicación, fallecía. El golpe ha sido tal que Raul Cobo ha solicitado que se le disculpe de entrenar al equipo por cierto periodo de tiempo, cosa que la directiva ha concedido, visto el grave trance por el que tiene que pasar.

Si a todas esas vicisitudes no se le puede llamar falta de suerte, ya me dirán que más podría o tendría que pasar... Lo dicho, que este año habrá sido una temporada aciaga y de la que vamos a guardar recuerdo por todos sus aspectos negativos que la han entornado. Ciertamente quedan cuatro partidos a disputar y de conseguirse los ocho puntos en litigio la última palabra no estaría todavía dicha, pero a uno se le antoja que para milagros y suerte este año no va a ser nada beneficioso, aunque nose podrá negar que por falta de trabajo, entrega y ganas. Ahí nadie ha fallado.

El resto de competiciones va llegando a su fin. Así lo han hecho los juveniles, que también en una temporada llena de desaciertos han perdido la categoría. Una verdadera lástima ya que la I División volverá a ser difícil y tendrán que pasar algunos años para que la misma

sea recuperada. En próximas ediciones haremos un resumen sobre todo lo acontecido en dicha categoría en la actual campaña.

El equipo de III Regional sigue en los puestos de ascenso. Ahí no es descabellado pensar en pasar a la superior categoría; la posición es buena y el calendario no es difícil, aunque no hay que pensar que ello está hecho, sino que hay que hechar el resto y seguir con ganas en busca de lo que puede ser el anhelo de todos, el ascenso.

Los cadetes están a dos jornadas del final y también en lugar privilegiado, una cuarta posición que si bien no acaba de llenar, tampoco hay que desmerecerla.

Los infantiles todavía a más de un mes del final están en posición también buena, lejos del ascenso, pero allí donde el mérito es grande y ello esta temporada basta.

Los benjamines yacasi con el subcampeonato conseguido. Lástima de aquel lapsus de la primera vuelta.

El futbol 7, a falta de una jornada, también está en los puestos de honor, y su primera singladura tampoco es desmerecedora de méritos.

JOFRE

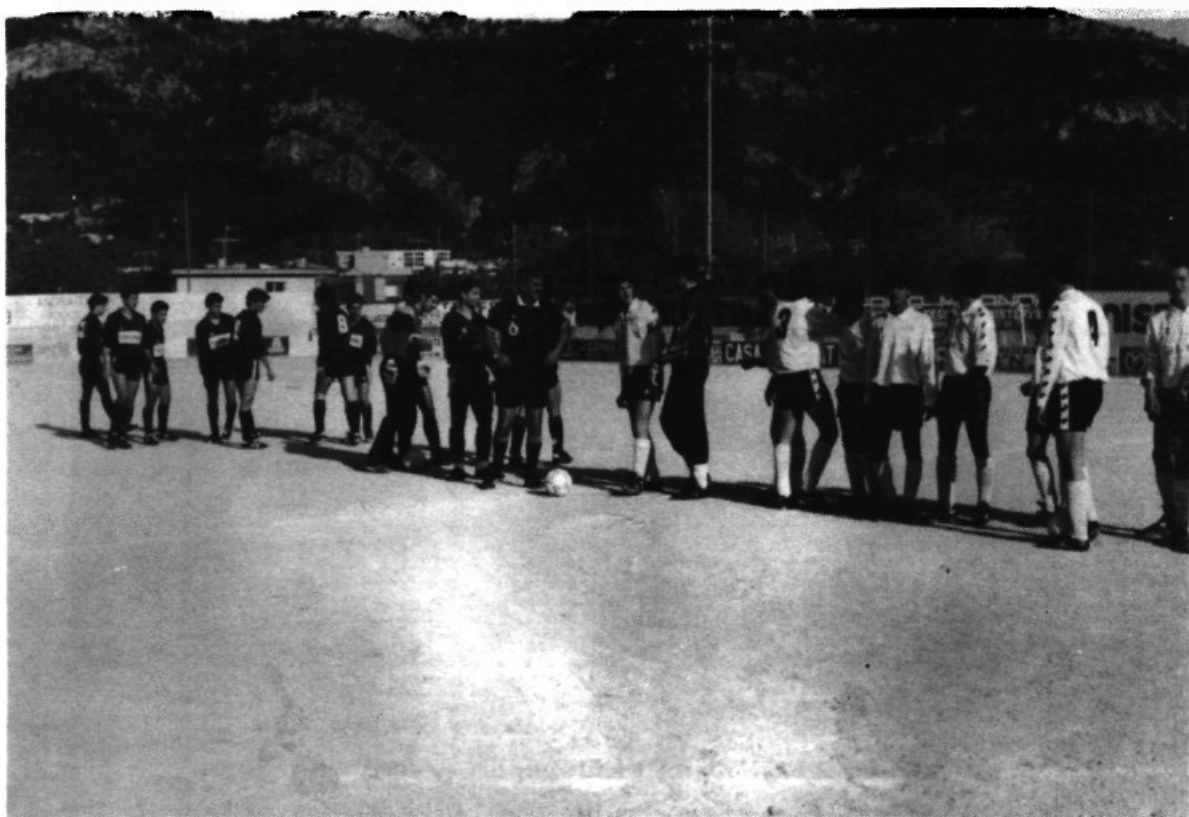
También ha tenido lugar estos días en Sa Plana, uno de los partidos del torneo internacional que el Consell Insular de Mallorca organiza para la categoría de benjamines. Jugaron los equipos del R. Madrid y Olimpique de Marsella, con resultado final de 4-1 para los blancos.

Este partido atrajo a gran cantidad de espectadores a Sa Plana y que hubieran podido ser más si hubiera jugado la selección de Mallorca como en principio estaba programado, y en la que formaba parte el jugador local Miguel Palmer. Luego por motivos que no se han explicado, la selección

no vino y nos quedamos con las ganas de ver a este espectacular jugador al frente de la selección, y que por las referencias que me han llegado ha sido el mejor de la misma y ahí lo proclama el ser el máximo goleador.

No se puede cerrar esta crónica deportiva sin dejar de señalar las mejoras que se han realizado en los vestuarios del campo de Sa Plana. Vaya nuestra enhorabuena para la directiva, que tanto cuida y mima al recinto deportivo, a pesar de las muchas críticas que por ello reciba.

JOFRE

El Real Mallorca se adjudicó la edición del III Memorial "Bartolomé Enseñat", certamen de carácter juvenil que el C.D. Andraitx ha instituido en memoria de quien fuera uno de sus grandes defensores y que ya nos dejó, víctima de cruel enfermedad.

Como cada año se ha montado un torneo en el que ha participado la flor y nata del fútbol juvenil insular, El R. Mallorca y el C.I.D.E., ambos de la división de honor, y que fueron los que llegaron a la Final, tras dejar en la cuneta al C.D. Andraitx, 2-1, y Fortuna Dusseldorf, 3-0, respectivamente.

En la última jornada, el Fortuna se impuso en la final de consolación al Andraitx por 3-1, y luego el R. Mallorca ganó al C.I.D.E. por 2-1, tras reñido y disputado partido.

Al final hubo la entrega de trofeos, entre los que destacaron el ramo de flores que el equipo juvenil del Andraitx entregó a los familiares del homenajeado.

Resumiendo, fue una gran fiesta, en la que colaboró todo el pueblo y que no dudamos tendrá repetición en años venideros.

RECORDS D'AHIR

Aquestes dues fotos són de l'any 1939 o 1940, quan els treballadors de l'amo En Joan de S'Almudaina, feren una "paella" per a celebrar el final d'una tasca o somada.

